

να συντάξω κάτι για το τραγικό γεγονός της καταστροφής μιας οικογένειας, όχι μόνο για αυτό καθ' αυτό το συμβάν αλλά και για το πώς αντιμετωπίστηκε, μα και για το που (πιθανόν) θα οδηγήσει.

Αναφέρομαι στο δυστύχημα που έλαβε χώρα στο χώρο του Auto Festival και στοίχισε τη ζωή σε ένα παιδί καθώς και το σοβαρό τραυματισμό του αδελφού και του πατέρα του.

Δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο στην μικρή ελληνική αγωνιστική σκηνή. Πρόχειρα να θυμηθώ, το θανατηφόρο στο street circuit της Βέροιας την άνοιξη του '68, τις τρεις ζωές που χάθηκαν τον Μάρτιο του '93 στη Ριτσώνα, για να αναφερθώ μόνο σε αγώνες σε ελεγχόμενους χώρους, διότι τα δυστυχήματα που αφορούν θανάτους θεατών από αυτοκίνητα αγωνιζομένων σε αγώνες

rally

, χωρίς να είναι λιγότερα, αποτελούν μια διαφορετική συνθήκη.

Όπως τα περισσότερα πράγματα στον πολύπαθο τόπο μας, έτσι οι αγώνες αυτοκινήτου δεν αναπτύχθηκαν σωστά. Δεν είναι της παρούσης το τι, πως, ποτέ, γιατί, και ποιος ευθύνεται. Σε όλα τούτα, απαντά η πλούσια, πλέον, βιβλιογραφία.

Αυτό που είναι της παρούσης όμως, είναι η αποτίμηση των γεγονότων.

Έχουμε λοιπόν μια επίσημη οργανωμένη αγωνιστική ημερίδα, με την άδεια και την ασφαλιστική κάλυψη της ανώτατης αρχής του σπορ στην Ελλάδα, της ΕΘ.Ε.Α. όπως τουλάχιστον εκείνη κατέθεσε με γραπτή δήλωσή της στα μέσα. Η διοργανώτρια λέσχη (ονόματι Α.Λ.Ε.Μ.) κυκλοφόρησε τον κανονισμό, όπου αναγράφεται η σύνθεση της οργανωτικής επιτροπής, ονόματα γνωστά του χώρου. Οι επιθυμούντες να συμμετάσχουν συμπλήρωσαν τις δηλώσεις συμμετοχής και κατέβαλαν το παράβολο, τμήμα του οποίου πιστώνει τα ασφάλιστρα της εκδήλωσης. Χρησιμοποιήθηκε μάλιστα και το συναισθηματικό επιχείρημα, ότι τα έσοδα από τις συμμετοχές, θα διατίθεντο για φιλανθρωπικό σκοπό. Γράφτηκε ακόμα και η έκφραση: «*Είχε ιερό σκοπό*».

Το γεγονός οργανώθηκε σε ένα χώρο που δεν τον χαρακτηρίζεις ούτε πίστα, ούτε καρτοδρόμιο. Εξυπηρετούσε διάφορες ανάγκες όπως υπερειδική σε αγώνα enduro, παζάρι αυτοκινήτων, καθώς και χώρο εξάσκησης σχολής οδήγησης. Υπό αυτές τις συνθήκες συναντούμε το πρώτο σφάλμα. Μια αλάνα οροθετημένη με κορίνες και πλαστικές νεροπαγίδες εξ' ορισμού δεν είναι το ασφαλέστερο πεδίο διεξαγωγής αγώνα. Το επιχείρημα:

"Είχε ξαναγίνει και ουδέν παρατηρήθηκε",
προφανώς δεν αντέχει.

Οι εκδηλώσεις τέτοιου είδους, χωρίς να ανήκουν στην αυστηρά χαρακτηρισμένη περιοχή των αγώνων, αφού πολλά από τα οχήματα που συμμετέχουν δεν πληρούν τα δεδομένα ασφαλείας της διεθνούς ομοσπονδίας, ούτε προσμετρούν σε κάποιο θεσμό, συγκεντρώνουν όλα τα υπόλοιπα χαρακτηριστικά των αγωνιστικών αναμετρήσεων. Δηλαδή ανταγωνισμό, επιθυμία διάκρισης, αντικειμενικά κριτήρια κατάταξης (χρονομέτρηση), έπαθλα δεδομένα που σε συνδυασμό με το χώρο τέλεσης πολλαπλασιάζουν τις αδυναμίες του συστήματος. Σε συνδυασμό μάλιστα, με το γεγονός ότι συγκεντρώνουν κατά τεκμήριο οδηγούς που κινούνται στις παρυφές των αγώνων, χωρίς ιδιαίτερη πείρα αλλά με μεγάλη διάθεση, με ενδεχομένως αμφισβητούμενη αυτοκινητική κουλτούρα, (το τελευταίο αφορά όλους μας) περιπλέκει ακόμα περισσότερο τα πράγματα και μετατρέπει την εκδήλωση σε μια παράτολμη περιπέτεια. Χρησιμοποιήθηκε, από τα μέσα, ο όρος «ερασιτέχνης» για τον οδηγό που οδηγούσε το μοιραίο όχημα. Αδόκιμος κι' αυτός ο όρος, καθώς επαγγελματική σκηνή στο αγωνιστικό ελληνικό γίνεσθαι δεν υπάρχει. Αγωνιστικοσυντήρητοι ναι, Υπήρξαν. Είχε και έχει αρκετούς τέτοιους η ισχύουσα συστηματική. Επαγγελματίες όχι. Ποτέ έως σήμερα.

Την παρελθούσα Κυριακή λοιπόν, μια όμορφη ανοιξιάτικη μέρα συγκεντρώθηκαν όσοι δήλωσαν συμμετοχή, ξεκίνησε η εκδήλωση και όταν ένα Mitsubishi δεν μπόρεσε από φανερή υποστροφή, να στρίψει σε μια αριστερή κλειστή στροφή, βγήκε από τη διαδρομή, δεν

συγκρατήθηκε από τα πρόχειρα κιγκλιδώματα και τις πλαστικές νεροπαγίδες (που ακούστηκε ότι ήταν άδειες) και κατέπεσε σε τριμελή οικογένεια θεατών με τα γνωστά αποτελέσματα.

Το τραγικό συμβάν, μοιραία δημιούργησε ερωτήματα κάπως «τηλεπαραθυρικού» ίσως χαρακτήρα, αλλά ερωτήματα. Όπως:

Υπήρχε ή όχι νοσοκομειακό στο σημείο;

Υπήρχε ή όχι γιατρός στην εκδήλωση, όπως είχε αναγραφεί επωνύμως στον κανονισμό;

Όντως χρειάστηκαν 40 λεπτά για να φθάσει το νοσοκομειακό να παραλάβει τους τραυματίες;

Όντως εξαφανίστηκαν, για προφανείς λόγους, οι άρχοντες του αγώνα;

Οι απαντήσεις στα ανωτέρω ερωτήματα ασφαλώς δεν θα ξαναφέρουν στη ζωή το δύστυχο παιδί, ούτε θα βοηθήσουν τους τραγικούς γονείς και τα συντετριμμένα αδέλφια του στο δράμα τους. Ίσως όμως θωρακίσουν μελλοντικές παρόμοιες εκδηλώσεις από παρόμοιες παραλήψεις και συνδυασμούς σφαλμάτων. Αν υποθεθεί ότι τέτοιου είδους εκδηλώσεις έχουν μέλλον.

Επίσης, ακούστηκαν πολλές άναρθρες φωνές, σύρθηκαν πολλές κακογραμμένες αράδες (που θέλουν μεταφραστή ώστε να γίνουν κατανοητές) όπως συνήθως συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις. Αναμενόμενο. Δεν είναι όμως ούτε το άναρθρο, ούτε το κακογραμμένο που ενοχλεί. Δεν είναι απαραίτητο εξ' άλλου, ότι οι καλλιεργημένοι ή οι εγκρατείς προσφέρουν πάντα καλύτερες υπηρεσίες. Είναι το αγοραίο ύφος και η γνωστή θεατρικότητα των «απόλυτων αγωνιστών» που ενοχλεί διότι μέσα από αυτές τις συμπεριφορές αντιλαμβάνεσαι ότι Δεν υπάρχουν προτάσεις, παρά στασιμότητα και αδιέξοδο. Θυμίζει κάτι;

Όπως είναι επίσης αναμενόμενο, ότι επί της ουσίας, αυτό που συνέβη τη μοιραία Κυριακή θα ξεχαστεί από όλους εκτός από τη συντετριμμένη οικογένεια.

Ένοιωσα την ανάγκη να γράψω τα παραπάνω, γιατί δεν μπορούμε να γυρίσουμε το χρόνο πίσω. Έστω και λίγες ώρες για να γλιτώναμε μια ζωή, για να εμποδίζαμε το σάρωμα μιας οικογένειας.

Αν και θα ήταν καλύτερα να τον γυρνούσαμε αρκετά χρόνια πίσω ώστε να δίνουμε μια δεύτερη ευκαιρία σε ότι αγαπήσαμε και πολύ φτηνά ξεπουλήσαμε...

αναρτήθηκε και στο wmotors.gr